

R OMÂNIA
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREŞ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 517/43/2009

SENTINȚA nr. 12

Şedința publică din 29 Ianuarie 2010
Completul compus din:

Pe rol judecarea acțiunii promovată de reclamantul **MARIAN ONORIU-LIVIU**, cu domiciliul în Sâangeorgiu de Mureş [REDACTAT] județul Mureş, în contradictoriu cu părâta **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE**, cu sediul în Bucureşti, B-dul Lascăr Catargiu nr.15 sector 1, având ca obiect anularea actului de constatare din 11.11.2009 emis de părâtă.

La apelul nominal făcut în şedința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care se constată că susținerile părților și dezbatările în fond au fost consemnate în încheierea de ședință din 15 ianuarie 2010, când s-a amânat pronunțarea pentru data de 22 ianuarie 2010, apoi pentru azi 29 ianuarie 2010, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

CURTEA DE APEL,

Contestatie și apărări formulate de petentul contestator:

La data de 25.11.2009 petentul Marian Onoriu – Liviu a formulat, în contradictoriu cu Agenția Națională de Integritate, contestație împotriva actului de constatare din 11.11.2009 emis de ANI, solicitând anularea lui ca nelegal și netemeinic și obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată ocasionate de prezentul proces.

În drept și-a întemeiat contestația pe dispozițiile art. 48 alin. 2 din Legea nr. 144/2007 republicată privind înființarea, organizarea și funcționarea ANI.

În fapt, petentul consideră că actul emis de părâtă, prin care s-a constatat de organul administrativ că ar fi încălcat dispozițiile legale privind conflictul de interes în calitatea sa de rector la Universitatea „Petru Maior” Tg.-Mureş, este nelegal și netemeinic. În acest sens, petentul arată că în ce privește procedura achiziției publice privind achiziția unor produse electronice, în urma căreia

câștigătoare a fost declarată firma la care era asociat petentul și administrator soția lui, participarea lui a fost legată doar de numirea comisiei privind achiziția, însă toate actele procedurii, inclusiv contractul de achiziție publică au fost semnate de alte persoane, el nemai participând la procedură. Totodată, mai consideră că este nelegal actul de constatare pentru că ANI nu ar fi demonstrat că el, soția sau alte rude de gradul I ar fi beneficiat de vreun folos material; că Legea nr. 128/1997 privind statutul cadrului didactic nu prevede niciun fel de incompatibilități și conflicte de interes între rector și asociat sau administrator la o societate; că Legea nr. 161/2003 nu asimilează cadrul didactic, cu funcție de conducere, cu funcționarul public, astfel că nu constituie subiect al interdicțiilor și incompatibilităților din această lege; că abia prin Legea nr. 144/2007 se introduce în lege categoriile de persoane cu obligația declarării averii și a intereselor de către persoanele cu funcții de conducere și de control din cadrul unităților din sistemul învățământului de stat, sens în care invocă și dispozițiile art. 15 din Constituție, de neretroactivare a dispozițiilor din legi; că actul de constatare nu cuprinde, potrivit art. 9 alin. 3 din Legea nr. 144/2007 republicată, obiecțiile și apărările persoanei cercetate, iar cu încălcarea art. 5 alin. 8 din același act normativ, după începerea verificărilor petentul nu a avut posibilitatea de a lua cunoștință de actele și lucrările dosarului, nici de posibilitatea de a prezenta elemente justificative.

În dovedirea celor susținute, petentul a depus mai multe înscrisuri, respectiv: rezoluția Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Tg.-Mureș, din 24.11.2009, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale pentru infracțiunea prevăzută de art. 253¹ Cod penal, privind conflictul de interes (f. 9 – 11); înscrisuri privind relațiile pe care petentul le-a avut cu S.C. „TRANSILVANIA MIX TRADE” S.R.L. Târgu Mureș, de director în anul 1995 până în 1996 (f. 14 – 16), de administrator și de împăternicire a soției sale, [REDACTAT], de a prelua funcția de director în anul 2002 (f. 18); acte privind procedura de achiziție publică (f. 19 – 28), și anume fișa de achiziție publică, caietul de sarcini, anunțul privind organizarea licitației (f. 28, 31 – 32), procesul verbal privind declararea ofertanților declarați câștigători (f. 34 – 38), contractul de furnizare de produse încheiat cu S.C. „TRANSILVANIA MIX TRADE” S.R.L., aceasta din urmă prin director executiv, soția petentului [REDACTAT], iar Universitatea „Petru Maior” Tg.-Mureș prin prorector, [REDACTAT] (f. 42 – 45); raport de audit intern efectuat de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului din 2008, pentru perioada 01.01.2002 – 31.12.2006 (f. 58 – 73); încheierea 12/23.06.2008 a Curții de Conturi prin care s-a dispus descărcarea de gestiune pe anul 2007 a conducerii instituției publice Universitatea „Petru Maior” Tg.-Mureș (f. 35 – 37); comunicarea actului de constatare de către ANI prin adresa nr. 143/I.I./12.11.2009 (f. 74); actul de constatare nr. 143/I.I./11.11.2009 emis de ANI (f. 75 – 79).

În ședința publică din 18.12.2009 petentul, prin apărătorul ales, a invocat, ca apărare, chestiune ce a fost invocată implicit și prin contestația depusă, faptul

că actul de constatare este anulabil pentru faptul că are în vedere fapte anterior intrării în vigoare a Legii nr. 144/2007, în sensul în care faptele considerate a fi fost făcute în conflict de interes de către petent au avut loc în anul 2006, iar Legea 144/2007 a intrat în vigoare cu un an mai târziu (f. 222 verso). De asemenea, a reiterat faptul că nu există sesizarea ANI, contrar dispozițiilor art. 4 alin. 3 și 4 din Legea nr. 144/2007, în sensul în care persoana numită [REDACTAT] nu există, fapt dovedit și de rezoluția de neîncepere a urmăririi penale privind pe petent (f. 222 verso).

Întâmpinare și apărări formulate de părâta ANI:

Părâta Agenția Națională de Integritate a formulat, la rândul ei, întâmpinare, depusă la dosar la data de 15.12.2009 (f. 85 – 88), prin care a solicitat respingerea excepției nulității actului de constatare și, pe fondul cauzei, respingerea contestației.

În ce privește susținerea petentului cum că nu și-ar fi putut formula apărări, părâta arată că contestatorul a fost înștiințat la data de 27.05.2009, cu confirmare de primire, despre declanșarea verificărilor, aşa încât susține că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 5 alin. 9 din Legea nr. 144/2007 republicată, petentul dând dovadă de pasivitate pe parcursul procedurii derulate în timpul verificărilor.

În legătură cu anularea contestației întrucât sesizarea nu ar îndeplini condițiile prevăzute de art. 4 din Legea nr. 144/2007, părâta susține că nu este întemeiat acest argument al petentului, întrucât persoanele ce au sesizat încălcări în legătură cu regimul conflictelor de interes au fost informate despre modul de soluționare a sesizărilor, iar sesizarea ar îndeplini condițiile legale, fiind conformă dispozițiilor legale. Se arată că sesizarea a fost semnată, datată și expediată de [REDACTAT] conform art. 4 alin. 3 și 4 din Legea nr. 144/2007. Nu în ultimul rând, se mai susține că în chiar situația în care sesizarea nu ar fi întrunit condițiile legale, președintele ANI are posibilitatea să se sesizeze din oficiu.

Pe fondul cauzei, părâta arată că din informațiile obținute a rezultat că petentul deține calitatea de administrator și de coasociat la S.C. „TRANSILVANIA MIX TRADE” S.R.L. Tg.-Mureș, contractul de furnizare de produse încheiat de această societate, prin directorul executiv, [REDACTAT], care este soția petentului, și Universitatea „Petru Maior” Tg.-Mureș a fost semnat, din partea ultimului cocontractant, de petent în calitate de rector, fapt confirmat de plata contravalorii produselor achiziționate, motiv pentru care în raport cu dispozițiile Titlului III, cap. 2, art. 68 alin. 1 și 2 din Legea nr. 128/1997, art. 14 alin. 1 lit. d), art. 41 alin. 1 pct. 30, art. 45 alin. 3 și art. 46 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 144/2007, petentul ar fi încălcat dispozițiile legale privind conflictul de interes, întrucât prin calitatea deținută în cadrul Universității „Petru Maior” Tg.-Mureș, de rector, era obligat să nu emită un act administrativ sau să nu încheie un act juridic ori să nu ia sau să nu participe la luarea unei

decizii care să fi produs un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I, astfel că potentul s-ar fi aflat în conflict de interese.

La dosar pârâta a depus înscrișuri, respectiv actul de constatare din 11.11.2009, precum și înscrișuri care au stat la baza întocmirii acestui act de constatare: comunicarea actului de sesizare potentului, precum și petiționarei [f. 99]; sesizarea formulată către ANI de către un colectiv de cadre didactice privind presupusul conflict de interes în care s-a aflat potentul (f. 101 verso), înregistrată la ANI sub nr. 143/I.I./27.04.2009 și comunicarea către ANI a acestei sesizări de către numita [f. 102]; comunicarea către potenț, cu confirmare de primire la data de 01.06.2009 sub semnătură, a declanșării verificării declarațiilor de avere și de interes (f. 103 – 104); proces verbal de începere a procedurii de verificare a conflictelor de interes din 11.06.2009, încheiat de inspectorul de integritate, privind pe potenț (f. 105); corespondență cu diferite instituții publice pentru obținerea de informații (f. 106 – 109, 125 – 142); comunicarea declarațiilor de avere și de interes privind pe potenț pentru perioada 2004 – 2008 (f. 110 – 116); solicitările inspectorului de integritate formulată către numita [f. 102], la datele de 20.05.2009 și 16.06.2009, pentru ca aceasta să confirme dacă este semnatara sesizării privindu-l pe potenț cu solicitarea de a transmite și documentele pe care le deține pentru confirmarea celor arătate în sesizare (f. 117, 120), ambele solicitări nefiind semnate de primire de destinatarul [f. 102], fiind înapoiate pârâtei ANI fără a fi fost primele de destinatar (f. 119, 122); contractul de achiziție publică de produse, încheiat de Universitatea „Petru Maior” Tg. Mureș și S.C. „TRANSILVANIA MIX TRADE” S.R.L. (143 – 144); situația unor conturi de la diferite bănci, unde are deschise conturi potenț, și extrase ale conturilor privind mișcările financiare din aceste conturi (f. 195 – 213).

Considerații de fapt:

La data de 10.04.2009, după cum rezultă din sesizarea adresată pârâtei ANI (f. 101 verso), „un colectiv de cadre didactice și auxiliare – tehnic și administrativ – din cadrul Universității „Petru Maior” Tg. Mureș a formulat sesizarea privind „afaceri măscate” derulate de potenț Liviu Marian în calitatea sa de rector al acestei universități, în mod concret încheierea unui contract de achiziționare a unui soft pentru universitate, în valoare de 30.000 euro, cu S.C. „TRANSILVANIA MIX TRADE” S.R.L. prin achiziție directă, fără licitație, cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 161/2003 și ale Legii 206/2004.

Potrivit copiei plicului atașat, această sesizare a fost trimisă de numit [f. 102].

Conform listingului depus de Oficiul Național al Registrului Comerțului, potenț are calitatea de asociat și de administrator la mai multe societăți comerciale, printre care, relevant în cazul de față, sunt calitățile de asociat, cu o cotă 15,0820%, și de administrator (f. 135) la S.C. „TRANSILVANIA MIX TRADE” S.R.L.

La data de 03.10.2006 se publică anunțul de declanșare a procedurii achiziției publice de produse, semnată de petent (f. 32), la aceeași dată fiind numită prin decizie semnată de petent comisia de licitație pentru mai multe categorii de produse (f. 33).

Procedura achiziției publice s-a derulat, potrivit dispozițiilor legale, printre câștigători fiind declarate mai multe societăți pentru diferite categorii de produse, printre care s-a numărat și S.C. „TRANSILVANIA MIX TRADE” S.R.L. la 6 poziții (6 categorii de produse – f. 37). Ulterior, pentru pozițiile la care a fost declarată câștigătoare această societate, la care asociat și administrator este petentul, a fost încheiat contractul de furnizare de produse, semnat în numele Universității „Petru Maior” Tg.-Mureș de prorectorul [redactat] (f. 45), lucru atestat ca fiind real și de rezoluția de neîncepere a urmăririi penale (f. 10), și de declarația olografă dată în fața procurorului de prorectorul [redactat] (din dosarul nr. 204/P/2009 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Tg.-Mureș). De altfel, acest lucru este ușor de sesizat din compararea semnăturilor de pe contestația prezentului dosar și semnătura de pe contract. În același sens, niciun alt act, în afară de cele menționate anterior, nu au fost semnate de petent, deși la rubrica „rector” scria numele său – aceste acte au fost semnate de prorector.

La data de 27.05.2009 inspectorul de integritate informează petentul, prin confirmare de primire semnată de petent, că în urma sesizării mai sus – amintite a început verificarea prealabilă a declarațiilor de avere și de interes în ce-l privește (f. 103 – 104).

De abia la data de 11.06.2009, deci la două săptămâni după ce petentul a fost informat că se fac verificări prealabile, prin procesul verbal încheiat de inspectorul de integritate s-a declanșat procedurile de verificare a conflictelor de interes privind pe petent (f. 105). **Nu există nicio dovadă și părâta nu a reușit să dovedească în vreun fel că, cu privire la declanșarea procedurilor de verificare a conflictelor de interes, petentul a fost informat cu privire la această verificare propriu – zisă, contrar dispozițiilor art. 5 alin. 8 din Legea nr. 144/2007.**

Prin actul a cărui anulare o solicită prin contestație petentul, emis la data de 11.11.2009 de către părâta ANI, se constată, din coroborarea elementelor și actelor indicate și în întâmpinare (motivele sunt aceleași ca cele invocate în întâmpinare, astfel că nu vor mai fi repetate), că petentul Marian Onoriu Liviu, în calitatea sa de rector al Universității „Petru Maior” Tg.-Mureș, a încălcăt dispozițiile legale privind conflictul de interes deoarece la data semnării contractului de furnizare de produse cu nr. 6086/07.12.2006, încheiat cu S.C. „TRANSILVANIA MIX TRADE” S.R.L., deținea și calitatea de asociat al acestei societăți, societate care a fost reprezentată de soția petentului, numita [redactat].

Concluzii și consideratii de drept:

În primul rând, instanța constată că în termenul de 15 zile, prevăzut de art. 48 alin. 2 din Legea nr. 144/2007, petentul a depus contestația, termen calculat de la data comunicării actului de constatare, contestația fiind depusă la instanță la data de 25.11.2009, iar actul de constatare fiind emis la data de 11.11.2009.

În al doilea rând, din analiza tuturor elementelor de fapt, ce rezultă din actele și înscrisurile de la dosar, precum și a apărărilor formulate de părți, instanța conchide că, contestația formulată de petent este întemeiată și fondată, pentru următoarele considerente și argumente de drept:

- 1) Legiuitorul a făcut o distincție clară între, pe de-o parte, **verificările prealabile a documentelor** depuse odată cu sesizarea sau a declarațiilor de avere și de interes, așa cum prevede expres art. 5 alin. 1 din Legea nr. 144/2007, și, pe de altă parte, verificarea propriu – zisă ce se declanșează printr-un act începător (legiuitorul folosește la aliniatele 8 și 9 ale art. 5 din Legea nr. 144/2007 sintagma de „începere a verificării”).

Or, în cazul de față, s-a efectuat verificarea prealabilă a documentelor, în urma sesizării primite la data de 27.04.2009, conform art. 5 aliniat 1 din Legea nr. 144/2007, activitate despre care, la data de 27.05.2009, petentul a fost informat prin adresă cu confirmare de primire semnată de acesta din urmă (f. 103 – 104).

Ulterior, pe baza documentației și a analizei declarațiilor de avere și de interes, inspectorul de integritate a dispus la data de 11.06.2009, prin proces verbal de începere a procedurii de verificare, **declanșarea procedurilor de verificare a conflictelor de interes privindu-l pe petent**.

Dacă în cazul simplelor și prealabilelor verificări ale declarațiilor de avere și de interes petentul a fost informat, deși nu este prevăzută această obligație legală pentru ANI, după începerea verificării, la o dată ulterioară, respectiv la data de 11.06.2009, petentul nu a mai fost informat cu privire la acest act declanșator al procedurii de verificare propriu – zise.

Art. 8, teza a doua, din Legea nr. 144/2007 prevede expres și imperativ ca obligație pentru părâta ANI de a înștiința persoana verificată, rațiunea fiind ca aceasta din urmă să beneficieze pe deplin de dreptul la apărare, în sensul de a apela la servicii specializate ale unui avocat, de a consulta dosarul și actele de la dosar, de a prezenta elemente justificative.

Art. 24 paragraf 1 din Constituția României garantează odată în plus dreptul la apărare, obligația corelativă a instituțiilor statului, în orice procedură, cum este și cea de față, fiind de a asigura efectiv și concret acest drept la apărare.

Motiv pentru care aliniatul 9 al art. 5 din Legea nr. 144/2007 sancționează drastic nerespectarea acestei obligații de către ANI, și anume toate actele întocmite de inspectorul de integritate efectuate **după începerea procedurii**

de verificare fiind nule de drept dacă persoana verificată nu a fost înștiințată despre declanșarea acestei verificări.

Ca atare, toate actele efectuate după data de 11.06.2009, inclusiv actul de constatare din 11.11.2009, sunt nule de drept, **urmând ca instanța să constate ca fiind nul de drept actul de constatare emis de pârâta ANI.**

Pârâta susține, prin întâmpinare, că potentul a fost înștiințat la data de 27.05.2009 despre declanșarea procedurilor de verificare a conflictelor de interes. Evident, din cronologia faptelor mai sus descrise, că susținerea pârâtei ANI este una nefondată urmând ca instanța să o respingă. Așa cum s-a arătat, într-adevăr, potentul a fost înștiințat, înștiințare primită la data de 01.06.2009, că **s-a declanșat verificarea prealabilă prevăzută de art. 5 alin. 1 din Legea nr. 144/2007**, însă nu a fost înștiințat de declanșarea procedurii verificării propriu zise a conflictelor de interes. De altfel, susținerea ANI este infirmată de chiar succesiunea actelor emise de aceasta: nu avea cum să anunțe la data de 27.05.2009 declanșarea procedurii propriu zise a verificărilor din moment ce declanșarea procedurii a avut loc mult mai târziu, și anume la data de 11.06.2009, conform procesului verbal încheiat de inspectorul de integritate. Instanța constată că în mod neîntemeiat pârâta ANI face confuzie între procedura verificărilor prealabile, prevăzute de aliniatul 1 al art. 5 (pentru care nu există obligativitatea înștiințării persoanei verificate) și procedura verificării propriu zise a conflictului de interes, pentru care obligativitatea înștiințării persoanei verificate este imperativă. În acest sens, art. 45 alin. 1 din Legea nr. 144/2007 face în mod și mai clar distincțiile între verificările prealabile și procedura verificării existenței conflictului de interes.

2) ANI susține că a fost sesizată de numita [REDACTAT] conform dispozițiilor art. 4 alin. 3 și 4 din Legea nr. 144/2007, dispoziții care prevăd că sesizarea de verificare depusă de persoana fizică trebuie să indice dovezile și informațiile pe care se întemeiază, precum și sursele de unde acestea pot fi procurate și, de asemenea, **sesizarea trebuie să fie semnată și datată de persoana ce a făcut sesizare.**

În fapt, sesizarea este una anonimă, de un „colectiv de cadre didactice”, ea nefiind făcută de numita [REDACTAT], față de care există suspiciunea, întărită de altfel de cercetările efectuate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Tg. Mureș în dos. nr. 204/P/2009 consemnate și în rezoluția de neîncepere, că este o persoană fictivă.

Totodată, faptul că aşa numita persoană [REDACTAT] a trimis sesizarea nu poate fi asimilată semnării și datării sesizării de aceeași persoană din moment ce în cuprinsul sesizării nu apare ca figurând printre semnatari numita [REDACTAT].

De altfel, chiar părâta ANI a solicitat în două rânduri confirmarea aşa numitei [REDACTAT] (f. 117 și 120) de a confirma dacă se numără printre semnatari, însă nu a primit răspuns la această solicitare.

Trebuie precizat că deși Legea nr. 144/2007 nu face referire la datele personale pe care trebuie să le conțină o sesizare a unei persoane fizice sau juridice, din corelarea textelor art. 4 alin. 3 și 4 cu aliniatul 2 al aceluiași text rezultă că persoana fizică care semnează sesizarea este necesar a-și da și identitatea, chiar dacă acestea cuprind doar nume, prenume și adresă. Altfel, prin analogie se aplică dispozițiile generale prevăzute de art. 7 din O.G. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, text care prevede că sesizările anonime nu pot fi primite, ci ele vor fi clasate, procedură ce trebuia ca atare urmată de părâtă, cu atât mai mult cu cât persoana [REDACTAT] nu a răspuns cu privire la solicitarea părâtei de a specifica dacă a semnat sau nu sesizarea.

Nu în ultimul rând, în întâmpinare părâta face afirmația potrivit căreia chiar dacă sesizarea nu ar îndeplini condițiile prevăzute de art. 4 alin. 3, 4 din Legea nr. 144/2007 (condiții pe care, evident, nu le îndeplinește sesizarea „colectivului de cadre didactice”) sesizarea se poate face și din oficiu.

Este adevărat, însă potrivit art. 4 alin. 2 din Legea nr. 144/2007 sesizarea din oficiu se face **prin proces verbal întocmit de președintele ANI. Părâta nu a făcut dovada că s-ar fi sesizat din oficiu în modul descris imperativ de legiuitor.**

Așadar, este evident că nu sunt îndeplinite condițiile art. 4 alin. 2, 3 și 4 din Legea nr. 144/2007 pentru că nu rezultă, din actele de la dosar, că ar exista un proces verbal de sesizare din oficiu, semnat de președintele ANI, și nici că sesizarea a fost semnată și datată de persoana la care face referire părâta ANI, în acest caz îndoiala profitându-i petentului Liviu Marian fiind incidente dispozițiile art. 1169 Cod civil, în sensul în care cel care face o propunere în fața judecății trebuie să o dovedească; ori, părâta, deși face afirmațiile de mai sus, nu face și dovada acestora, motiv pentru care toate actele efectuate pe parcursul derulării verificării privind conflictul de interes sunt nule, constarea pe care instanța o va face prin soluția ce o va da în cauză.

- 3) Un alt aspect care conduce la soluția de admitere a contestației și de constatare a nulității actului de constatare emis de părâtă este faptul că în mod nelegal părâta aplică o procedură ce se aplică începând cu anul 2007, respectiv cea prevăzută de Legea nr. 144/2007, pentru fapte prevăzute tot în acest act normativ, în speță fapta formal descrisă la art. 46 alin. 1 lit. b din lege, deși faptele concrete pentru care s-a constatat conflictul de interes s-au produs în lunile octombrie – decembrie 2006, deci anterior intrării în vigoare a Legii nr. 144/2007.

Or, principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile(cea ce nu este cazul de față), este un

principiu consacrat ca drept fundamental în Constituție, la art.15 paragraful 2.

Așadar, nici fapta reținută a fi comisă, conflictul de interese prevăzut de art. 46 alin. 1 lit. b din Legea nr. 144/2007, și nici procedura aplicată, prevăzută de același act normativ, nu poate fi constată și aplicată în raport cu o faptă pretins comisă în întregime anterior intrării în vigoare a Legii 144/2007, altfel s-ar aduce atingere dreptului fundamental înscris în art. 15 paragraf 2 din Constituție, astfel cum a fost descris mai sus.

În final, instanța constată că date fiind aceste neregularități ale actelor încheiate și emise de părâtă, nu se mai impune cercetarea fondului din moment ce actul de constatare va fi constatat ca fiind nul de drept.

Pentru toate aceste argumente, constatând încălcarea și inexistența unor condiții cumulative și imperativ prevăzute de dispozițiile art. 4 alin. 2, 3 și 4 din Legea nr. 144/2007 (cu privire la sesizare), de art. 5 alin. 8 și 9 corroborat cu art. 24 paragraf 1 din Constituție (cu privire la obligația părâtei de a asigura dreptul la apărare adecvat pentru petent) și de art. 46 alin. 1 lit. b corroborat cu art. 15 paragraf 2 din Constituție (cu privire la încălcarea dreptului fundamental al petentului privind neretroactivitatea legii în raport cu fapte pretins comise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 144/2007, instanța, constatând nul de drept actul de constatare nr. 143/I.I./11.11.2009 încheiat și emis de părâta Agenția Națională de Integritate, în temeiul art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ urmează să anuleze în tot actul de constatare mai sus menționat.

În ce privește cheltuielile de judecată, solicitate prin contestație, instanța constată că deși a solicitat aceste cheltuieli, petentul nu a dovedit în niciun fel cheltuielile efectuate, cu excepția taxelor judiciare achitate (f. 5 – 6). Însă, potrivit art. 48 alin. 2 din Legea nr. 144/2007 contestația formulată împotriva actului de constatare este scutită de taxă de timbru, așa încât aceste taxe achitate nu sunt datorate de contestator, astfel că nici nu pot fi imputate părâtei ANI având în vedere că în mod greșit a achitat taxele contestatorul. Acestea, însă, pot fi recuperate de contestator pe cale separată, administrativă, în condițiile prevăzute de Legea nr. 146/1997 privind taxele de timbru.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂȘTE:**

Admite contestația formulată de contestator Marian Liviu-Onoriu, cu domiciliul în Sângeorgiu de Mureș [REDACTAT] județul Mureș, în contradictoriu cu părâta Agenția Națională de Integritate, cu sediul în București, B-dul Lascăr Catargiu nr.15, sector 1 și, în consecință:

Dispune anularea în tot a actului de constatare cu nr.143/I/11.11.2009 încheiat și emis de părâta Agenția Națională de Integritate București.

Respinge capătul de cerere formulat contestator privind obligarea părâtei Agenția Națională de Integritate la plata cheltuielilor de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 29 Ianuarie 2010.

Președinte,
[REDACTAT]

Grefier,
[REDACTAT]